

Ерозија је губитак површинског слоја земљишта под утицајем кише, снега, мраза, температурних разлика, ветра и текућих вода и/или антропогенних чинилаца.

Носилац пројекта:
Институт за шумарство
Кнеза Вишеслава 3
11030 Београд
011/2545969

Сарадници на пројекту:
ПССС Пожаревац
ПССС Врање
ПССС Неготин
ПССС Јагодина
Агрознање д.о.о. Зајечар
Еколошко-шумарски центар „Sylva“
Нови Пазар

Пројекат финансиран од стране
Министарства пољопривреде
и заштите животне средине Републике
Србије –
Управа за аграрна плаћања

Институт за шумарство – Београд

Стање и одлике регионалне ерозије водом шумског и пољопривредног земљишта – узроци, последице и анти-ерозионе мере

2016. година

У Републици Србији је процесима водне ерозије различитог интензитета захваћено око 90% укупне површине земљишта. Деградација земљишта је једносмеран процес, без реалне могућности враћања у претходно стање. Интензивирање процеса ерозије угрожава пољопривреду, шумарство и водопривреду.

Промене су често тешко уочљиве, што одлаже правовремено предузимање мера за заустављање деструктивних процеса. *За образовање слоја земљишта дебљине 10 цм потребно је и до 1.000 година.* Начин коришћења земљишта и простора је једини фактор ерозије којим човек може да управља и да га контролише.

Климатске промене изазивају погоршање физичких одлика земљишта, повећање његове еродибилности, смањење заштитне улоге вегетације и отежавају природну и вештачку обнову.

Антропогени утицај на деградацију земљишта и производног потенцијала изражен је кроз крчење шума, неправилну примену агротехничких мера, интензивно пашарење, урбанизацију и сл. Санација еродираних површина врши се комбиновањем техничких и биотехничких радова.

Обухвата и одржавање изграђених објеката, чишћење протицајних профила преграда и регулација од наноса и вегетације, примену мера неге подигнутих култура и одржавање склопа састојина.

Према „Закону о пољопривредном земљишту“ („Службени гласник РС“ број: 62/2006 и 41/2009) „Потребно је сваке године предузимати против-ерозионе биолошке мере на најмање 4% нових површина од укупних површина нападнутих, подложних или угрожених ерозијом.“

Најефикаснији начин заштите земљишта од ерозије водом је шумска вегетација. Избор врста за пошумљавање врши се на основу карактеристика станишта. Врсте треба да имају следеће особине:

- добар степен преживљавања и пораст у лошим условима;
- способност да произведу велику количину шушња;
- јак и разгранат коренов систем;
- способност да формирају густу круну и да задржавају лишће у току године.